

Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria transmittantur ad hanc Sacram Congregationem.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 18 martii 1971.

VERGILIUS NOE', *Subsecr.*

A. BUGNINI, *a Secretis*

CONFERENZA EPISCOPALE ITALIANA - PROT. N. 967/71

La traduzione italiana del "Rito per la benedizione dell'Olio dei Catecumeni e degli Infermi e per la Consacrazione del Crisma" e' stata debitamente approvata dagli organi della Conferenza Episcopale, come traduzione *ad interim*, e confermata dalla Sacra Congregazione per il Culto Divino, con decreto n. 710/71 del 18.3.1971.

L'uso di questa parte del nuovo Pontificale e della relativa versione e' *facoltativo*.

Roma, 18 marzo 1971

+ ANTONIO Card. POMA
Arcivescovo di Bologna
Presidente della C.E.I.

**DECRETUM S.C. PRO RELIGIOSIS CIRCA USUM ET
ADMINISTRATIONEM SACRAMENTI PAENITENTIAE, NECNON
CIRCA IDONEITATEM AD PROFESSIONEM RELIGIOSAM**

La Nunziatura Apostolica in Italia, con lettera n. 1593/71 del 20.III. 1971, ha trasmesso il seguente Decreto:

SACRA CONGREGATIO PRO RELIGIOSIS ET INSTITUTIS SAECULARIBUS - PROT. N. Sp.
R. 44/70

DECRETUM

Dum canonicarum legum recognitio perficitur, Sacra Congregatio pro Religiosis et Institutis saecularibus opportunum duxit, ob non paucas instan

tes causas, in Plenario Coetu suo examini subicere quaestiones quasdam circa usum et administrationem Sacramenti Paenitentiae, praesertim apud Religiosas, necnon circa idoneitatem ad professionem religiosam in quodam casu peculiari.

Omnibus igitur mature perpensis, Patres in Coetu Plenario, diebus 26 et 27 Octobris 1970 celebrato, haec statuenda censuerunt:

- I -

- 1.- Religiosi, utpote speciali ratione cum Ecclesia coniuncti, quae "paenitentiam et renovationem continuo prosequitur" (Const. *Lumen gentium*, n. 8), magni faciant Sacramentum Paenitentiae, quo primum donum "metanoiae" seu conversionis ad Christi regnum per baptismum olim receptum, in membris Ecclesiae peccantibus restauratur et roboratur (cfr. Const. Ap. *Paenitemini*, AAS, 58 '1961' pp. 179-180); venia offensionis Deo illatae ab eius misericordia obtinetur et simul reconciliatio fit cum Ecclesia, quam peccando vulneramus (cfr. Const. *Lumen gentium*, n. 11).
- 2.- Inde pariter magni faciant huius Sacramenti crebrum usum, quo recta sui ipsius cognitio augetur, christiana crescit humilitas, salutaris animarum moderatio procuratur atque gratia uberior efficitur; hi et alii mirabiles fructus non solum ad alacriorem, cotidie per virtutis iter progressionem faciendam maxime adiuvant, sed etiam ad commune bonum totius communitatis afferunt incrementum (cfr. Litt. *Encycl. Mystici Corporis*, AAS 35 '1943' p. 235).
- 3.- Religiosi igitur, de propria coniunctione cum Deo fovenda solliciti, frequenter, i.e. bis in mense ad Paenitentiae Sacramentum accedere satagant; Superiores vero frequentiam huiusmodi promovere studeant atque provideant ut sodales alternis saltem hebdomadis ac etiam saepius, si id cupiunt, sacramentalem confessionem peragere possint.
- 4.- Quod ad confessiones Religiosarum nominatim attinet, statuitur:
  - a) Religiosae omnes atque novitiae, ut in hac re debita libertate fruantur, confessionem sacramentalem valide et licite instituere possunt apud quemcumque sacerdotem ad confessiones audiendas in loco approbatum, neque ad hoc specialis iurisdictio (c. 876) vel designatio requiritur.
  - b) Tamen, quo melius communitatum bono consulatur, monasteriis vitae contemplativae, domibus formationis et communitatibus numerosioribus confessarius ordinarius detur; et saltem monasteriis praedictis necnon domibus formationis etiam extraordinarius, nulla vero facta obligatione ad illos accedendi.

c) Pro aliis communitatibus confessarius ordinarius nominari potest, si adiuncta peculiaria id suadeant, iudicio Ordinarii, ac de praevia communitatis instantia vel consultatione.

d) Ordinarius loci confessarios accurate seligat, qui congruenti maturitate aliisque necessariis qualitatibus polleant; ipse iudicet de numero, aetate et duratione in munere, necnon ad illos nominandos vel ulterius confirmandos procedat collatis consiliis cum communitate cuius interest.

e) Praescripta canonum, quae praecedentibus determinationibus contraria sunt, vel quae cum illis componi nequeunt, vel quae, illis perspectis, ratione et applicatione carent, suspensa manent.

5.- Quae praecedenti numero statuuntur, valent quoque pro communitatibus laicalibus virorum quatenus ipsis applicari possunt.

- II -

Quoad clausulam finalem can. 637 C.I.C., ea ita intelligenda est, ut a votis renovandis vel a professione perpetua emittenda excludi possit a Superiore competenti de consensu sui Consilii professus a votis temporariis qui, praevio medicorum vel aliorum peritorum iudicio, ob infirmitatem physicam vel mentalem, etiam post professionem contractam, non idoneus comparitur ad vitam religiosam ducendam absque damno sive ipsius religiosi, sive Instituti ad quod pertinet. In his casibus diiudicandis caritate atque aequitate uti oportet.

Has dispositiones Summus Pontifex Paulus PP. VI in audientia die 20 Novembris huius Sacrae Congregationis Secretario concessa, dignatus est approbare, easdemque statim in usum deduci iussit absque ulla executionis formula et donec iuris canonici Codex recognitus vim obtinebit.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, die 8 Decembris 1970.

E. HESTON, *a Secretis*

I. CARD. ANTONIUTTI, *Praef.*